

Posudek vedoucího diplomové práce

Strychová, Simona, *Podmínka jako vedlejší ustanovení závěti v právu římském a moderním*, Plzeň 2014

Vypracoval: JUDr. Petr Dostálík, Ph. D.

Autorka si zvolila zajímavé, velmi úzce zaměřené a přitom stále aktuální téma pro svou diplomovou práci. Podmínka jako vedlejší ustanovení závěti znovu objevuje v českém právu po více než 60 letech. Pozitivně je možno hodnotit rovněž skutečnost, že se jedná o první ucelené pojednání o podmínce v současném českém právu. Období mezi vydání CIC císaře Justinána a ABGB autorka přechází mlčením, pouze se stručným odkazem na Koldínovo stěžejní dílo. Kromě podmínek se zaměřuje i na příbuzné termíny doba, lhůta, doložení času, uložení času. “ Zadání práce je rozšířeno, podle mého soudu však velmi vhodně, o podmínkách ve smlouvách (str. 42 – 48). Velmi podnětná je již první kapitola práce, která se věnuje teoretickému pojetí pojmu „podmínka“, „výminka. V této kapitole autorka nastiňuje uchopení právního pojmu podmínka u právních znalců jednotlivých období, a na základě studia pramenů (konkrétně se jedná o Inst. 3, 15, 6) nalézá první základní rozdíl mezi pojetím podmínky v římském právu (a právu rakouském, které z něj vychází) a mezi právem – řekněme československým. Podle římského práva se nejedná o podmínku, pokud nejde o nejistou budoucí událost. Nejistota v přítomnosti nebo minulosti není brána jako podmínka (str. 14) . Podle československého práva, včetně NOZ nemusí jít o budoucí nejistou událost (str. 15). Kladně je možno hodnotit rovněž skutečnost, že jednotlivá teoretická východiska autorka ilustruje konkrétními příklady z různých historických období, takže se kromě nevstoupení do Asie vedle sebe ocitá i „vystěhování se z vlasti“ nebo „dosažení určitého výnosu“. Autorka se věnuje i juristicky velmi významným otázkám, jako je zmaření podmínky nebo vady podmínek. Z práce je zjevné, že nauka o podmínkách je založena na názorech římské právní vědy, jakkoli v průběhu staletí docházelo k modifikacím (viz podmínky, týkající se manželství – str. 30 a násl.) Za klad práce je možno označit rozlišení podmínek a uložení času (str. 36 – 41), což je téma, které nebylo doposud zpracováno samostatně. Popis právní úpravy v rakouském, československém právu je přehledný, je věnován stejnému okruhu problémů, který byl řešen již v rámci římského práva a je doplněn o srovnání právě s římsko-právními řešeními. K odklonění od římsko-právního pojetí došlo podle autorky až v souvislosti s přijetím tzv. středního kodexu, ale ani NOZ se nevrací zpět k tradičním řešením (viz str. 75). Práci hodnotím jako vynikající, a vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o téma, které doposud nebylo zpracováno jako celek, doporučuji k publikaci jako rozsáhlejší článek, či monograficky.

Práce splňuje všechny formální i obsahové náležitosti kladené na tento typ práce.

Vzhledem k výše uvedenému vřele doporučuji práci k obhajobě, a navrhuji známku výborně.

V Přerově, dne 16. 4. 2014

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dostálík'.

JUDr. Petr Dostálík, Ph. D.